Warszawa 9.11.2026 r.

Dr hab. Przemysław Sadura, prof. UW

Wydział Socjologii,

Uniwersytet Warszawski

Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego dr Grzegorza Piotrowskiego w postępowaniu habilitacyjnym

Podstawę niniejszej recenzji stanowią: autoreferat Habilitanta, wykaz dorobku, cykl artykułów wykazanych jako osiągnięcie habilitacyjne w rozumieniu art. 16 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca2003 r. (Dz. U. 2017, poz. 1789) oraz kserokopie wybranych publikacji. Ocenę przeprowadzono w oparciu o kryteria określone w ww. ustawie oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2014, poz. 1383)

Sylwetka Habilitanta

Doktor Grzegorz Piotrowski jest wszechstronnie wykształconym specjalistą w dziedzinie badań społecznych, którego zainteresowania naukowe skupiają się na aktywności ruchów społecznych. Swoją przygodę z naukami społecznymi rozpoczął w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie w latach 2003-2005 w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych zdobył dwa tytuły zawodowe licencjata i magistra. Naukę kontynuował na Wydziale Studiów Społecznych i Politycznych w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji, gdzie w latach 2006-2011 był słuchaczem studiów doktoranckich w dyscyplinie nauki społeczne. Tam otrzymał kolejny tytuł magistra, a w 2011 obronił rozprawę doktorska, której promotorką była prof. Donatella della Porta.

W latach 2011-2019 realizował dwa trzyletnie projekty badawcze w różnych instytutach Södertörns Högskola w Szwecji, co przeplatał krótkimi pobytami w różnych polskich i europejskich instytucjach naukowych takich jak Collegium Budapest na Węgrzech, Europejski Instytut Uniwersytecki we Florencji, Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytut Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, Scuola Normale Superiore we Florencji, Dipartamento di Scienze Politiche, Universita degli

Dokument zanonimizowany za pomocą UG DLP Anonimizator, 2026-11-23 09:08:33

Studi di Pisa, we Włoszech i Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa w Gdańsku. Ten okres rozwoju naukowego habilitanta dowodzi jego usieciowienia w międzynarodowym środowisku naukowym oraz niezywiłej sprawności w pozyskiwaniu grantów i stypendiów naukowych.

Od 2016 roku doktor Piotrowski jest związany zawodowo z Gdańskiem, gdzie jest głównym specjalistą do spraw naukowo-badawczych w Europejskim Centrum Solidarności, a także adiunktem, a od września 2024 także kierownikiem Pracowni Badań Społecznych w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Gdańskiego. Dowodzi to wejścia jego kariery naukowej w nowy etap, jakiem jest tworzenie środowisk i instytucji naukowych. Mimo to wciąż pozostaje aktywnym uczestnikiem międzynarodowej wymiany naukowej czego potwierdzeniem jest kilkumiesięczny pobyt jako Visiting Fellow w Centre for Trust, Peace, and Social Relations w brytyjskim Coventry University.

Ocena osiągnięcia naukowego, będącego podstawą wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

Jako swoje osiągnięcie wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.) dr Grzegorz Piotrowski wskazał cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod tytułem: „Badanie dynamiki radykalnych ruchów społecznych i ich relacji z otoczeniem zewnętrznym".

Na cykl składa się osiem artykułów. Trzy z nich zostały napisane przez Habilitanta samodzielnie, z których jeden jest opublikowany w bardzo dobrym piśmie krajowym (Studia Socjologiczne), jeden w piśmie międzynarodowym i jeden w międzynarodowej publikacji zbiorowej. Pięć artykułów to publikacje współautorskie w języku angielskim z czego jeden to artykuł w piśmie krajowym, jeden to artykuł w piśmie międzynarodowym, jeden to artykuł w piśmie włoskim, a dwa to artykuły w międzynarodowych publikacjach zbiorowych.

Gdybym miał ocenić cykl pod względem ilościowym powiedziałbym, że jest dobrze. Można oczywiście mówić o jakimś niedosycie. Chciałoby się więcej tekstów publikowanych w najlepszych pismach międzynarodowych, mogłoby być w nim więcej artykułów pisanych zupełnie samodzielnie. Jednak logika pracy naukowej narzuca publikowanie wyników wspólnych badań w artykułach zbiorowych. Ta sama logika powoduje, że opłaca się pisać książek i dlatego coraz częściej podstawą habilitacji są cykle artykułów. Ten cykl zawiera mocne elementy (artykuły publikowane w bardzo dobrych czasopismach, teksty pisane samodzielnie przez Habilitanta) i jest w przytłaczającej większości zbiorem tekstów pisanych w języku angielskim, a więc mogącym wnosić ważny wkład do międzynarodowej wymiany naukowej. Widziałem habilitacje oparte na cyklach w których brakowało prac samodzielnych, które w większości opierały się na tekstach polskojęzycznych w pracach zbiorowych.

Przejdźmy do oceny jakościowej. Będzie ona zawierała dwie składowe: ocenę spójności cyklu oraz ocenę doniosłości wkładu naukowego w ustawowym rozumieniu kryteriów osiągnięcia habilitacyjnego

Przedstawiony do recenzji cykl artykułów dotyczy ważnej z punktu widzenia teorii ruchów społecznych tematyki, jaką jest wewnętrzna dynamika ruchów progresywnych funkcjonujących w szerszych koalicjach aktywistów, a także ich funkcjonowanie w niesprzyjającym kontekście społeczno-politycznym. Ruchami interesującymi autora są lewicowe ruchy społeczne, które były składowymi szerszej koalicji ruchów alterglobalistycznych: anarchistów, squattersów i antyfaszystów w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. Ruchy te zostały opisane przez Habilitanta jako należące do jednej rodziny ruchów społecznych (w rozumieniu jakie nadała temu terminowi Donatela della Porte) czyli Ruchu Radykalnej Lewicy Wolnościowej (Radical Left Wing Libertarian Movement). Termin ten został skonceptualizowany w tomie współredagowanym przez autora, co samo w sobie jest dużym osiągnięciem naukowym. Omawiane przez autora kryteria wyodrębnienia tej rodziny z szerszego spektrum ruchów lewicowych są przejrzyście przestawione, logiczne i przekonujące. Wśród artykułów składających się na cykl są teksty w których autor opisuje historię ruchów tej rodziny w Polsce i choć sama koncepcja rodziny Ruchu Radykalnej Lewicy Wolnościowej jest późniejsza wobec tych artykułów to autor umiejętnie uzasadnia ich obecność w cyklu w autoreferacie. Bardzo dobrze broni się więc kwestia spójności cyklu: artykuły dotyczą w większości jednej rodziny ruchów społecznych w jednym regionie jakim jest Europa Środkowo-Wschodnia.

Nie będę w tym miejscu recenzować poszczególnych artykułów cyklu. Każdy z nich został już zrecenzowany przez recenzentów naukowych, w niektórych przypadkach anonimowych, w inny przez specjalistów zajmujących się badanymi zjawiskami. Skupię się na analizie powiązania całego cyklu oraz tego czy spełnia on kryteria osiągnięcia habilitacyjnego w rozumieniu Ustawy. Tu kluczowa jest lektura autoreferatu, który ma wskazywać te osiągnięcia i może explicite pokazać to co w artykułach zawartych w cyklu wyrażone było implicite. I tu pojawiają się moje największe wątpliwości. Autoreferat jest napisany niedbale i dość chaotycznie. Tekst nie przeszedł podstawowej korekty językowej i wymaga starannej redakcji. O ile jest to rzeczą do przyjęcia w częściach dotyczących opisu wszelkich dodatkowych aktywności naukowych, które trzeba sprawozdać w autoreferacie to akurat część poświęcona prezentacji dorobku stanowiącego bezpośrednią podstawę procedury habilitacyjnej oczekiwałbym większej staranności w prezentacji dorobku. W efekcie jeśli chodzi o to czy autoreferat pozwala wyodrębnić i pozytywnie ocenić osiągnięcia naukowe, które spełniają kryteria ustawowe nadania stopnia doktora habilitowanego to mógłby to robić znacznie lepiej. Na każdym poziomie czy teoretycznym, czy analitycznym czy metodologicznym autoreferat zawodzi jako dopełnienie cyklu artykułów, które powinno wydestylować wartość dodaną cyklu i dokonać syntezy ustaleń autora. Z części metodologicznej możemy dowiedzieć się, że autor przeprowadził ponad 200 wywiadów pogłębionych (to nie jest mało ale jak na naście lat badań

to nie jest imponująca liczba), stosował Krytyczną Analizę Dyskursu oraz że bliżej nie opisane, a wyglądające na interesujące, ilościowe metody badania uczestników demonstracji. W części teoretycznej czy analitycznej wygląda to podobnie.

Szczęśliwie dla Habilitanta oceniamy nie tylko autoreferat ale także przedstawiony do wglądu cykl artykułów. Tu sytuacja wygląda inaczej. Widzimy spójny cykl tekstów zajmujących się dobrze zdefiniowaną tematykę, analizy dotyczą jednego regionu tzn Europy Środkowo-Wschodniej ze szczególnym uwzględnieniem Polski i przedstawiają też pewną historyczną dynamikę przemian rodziny ruchów, którą skonceptualizował autor.

Podsumowując choć uważam, że zbiór artykułów przedstawionych przez autora mógłby zawierać więcej samodzielnych artykułów i artykułów publikowanych w renomowanych międzynarodowych pismach naukowych to uważam go za dobry, spójny i wartościowy. Dlatego mimo, że autoreferat oceniam krytycznie całość cyklu spełnia warunki uznania go za osiągnięcie naukowe, które wnosi istotny wkład do socjologii i może być przedmiotem dalszego procedowania w procesie przyznawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Pozostały dorobek publikacyjny Habilitanta to dwa cykle artykułów o tematyce różnej ale nie zupełnie odmiennej od cyklu stanowiącego główne osiągnięcie naukowe. Jeden z nich dotyczy kondycji społeczeństwa obywatelskiego w Polsce, a drugi aktywności polskich ruchów feministycznych. Oba zawierają teksty pisane samodzielnie lub razem ze współautorką z które Habilitant prowadził badania. Cykle te podobnie jak ten dotyczący rodziny Ruchu Radykalnej Lewicy Wolnościowej zawierają przede wszystkim teksty pisane w języku angielskim i chociaż brakuje tam tekstów publikowanych w najbardziej prestiżowych czasopismach międzynarodowych są bardzo wartościowe. Szczególnie drugi z nich dotyczy tematyki bardzo istotnej i aktualnej, a zarazem jest oparty na ciekawych badaniach empirycznych.

Autor kierował lub kieruje dużymi projektami finansowanymi z europejskich i krajowych środków na naukę (Horyzont i NCN) oraz regularnie występuje na najważniejszych socjologicznych konferencjach naukowych, a więc kongresach ISA i ESA, a także ważnych dla jego subdyscypliny konferencjach z cyklu Alternative Futures and Popular Protest na Uniwersytecie w Manchesterze oraz dorocznych konferencjach CBEES w Sztokholmie.

Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Dr Grzegorz Piotrowski jest aktywny dydaktycznie i zaangażowany w pracę ze studentami, a tematyka jego zajęć jest zbieżna z tematyką prowadzonych przez niego badań. Jego praca nie ogranicza się do prowadzenia zajęć kursowych ale obejmuje także organizację i angażowanie się w prowadzenie zajęć w ramach szkół letnich. W ramach pracy w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku organizował kilka dużych konferencji naukowych, cykle wykładów i seminariów na tematy związane z aktywizmem społecznym i politycznym, a także prowadził

wiele spotkań z autorami książek o podobnej tematyce. Angażował się także w popularyzowanie wiedzy publikując poza pismami naukowymi. Podsumowując dr Piotrowski jest bardzo aktywnym badaczem i dydaktykiem, dobrze realizuje swoją misję dydaktyczną i uczestniczy w organizacji życia naukowego oraz popularyzacji nauki. Ten obszar aktywności należy ocenić zdecydowanie pozytywnie.

Konkluzja

Spójny tematycznie, obszerny i dobry jakościowo dorobek publikacyjny, a także imponująco wielowymiarowy jeśli chodzi o środki wyrazu charakter zaangażowania naukowego dr Grzegorza Piotrowskiego w stopniu wystarczającym spełniają wymagania zawarte w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. 2017, poz. 1789). W związku z tym wnioskuję o dopuszczenie habilitantki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

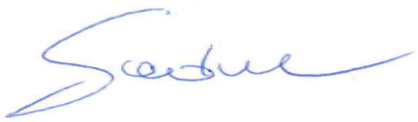

Przemysław Sadura